

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Augustinum Favoritum, De diversoriis Herivordiae civitatis
Westphaliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Hujus exaudi prece nos, tuique
Scribe mi JESU gregis, & frequenti
Labe pollutam meliore vitam

Morte corona.

Vivat æternùm Triados beatæ
Laus, honor, virtus, decor, & potestas;
Cælitum plaudat chorus, ac triumphet
Omne per ævum.

A D

AUGUSTINUM FAVORITUM,

De diversoriis Herivordia civitatis Westphaliæ.

Q Uas mea delicias, quæ diversoria quæris
Westphala terra ferat? Rem paucis accipe. Nuper
Me Mindâ egressum vetus urbs Herivordia primis
Excepit tenebris post lubrica multa viarum.
Nox & hyems, lassique artus & venter inanis,
Proxima cauponis me tecta subire jubebant,
Haud inhonorato fungentis munere; namque
Caupona hîc Patrum est, non vilis cura popelli.
Officiosus adest, meque introducit in ædes,
Mox hypocaustum aperit: Nioben habitare putares,
Cella tot hæc pueris, tot erat diffusa puellis.
Hæcululat, rident aliæ, crepat hic nate fîsâ,
Cogitur hic somnos agitatâ ducere cunis,
Mille alii crepitus, clamores mille ciebant.
Aufugio stomachans, & sola cubicula posco.
Ut libet, hospes ait: vastam me ducit in aulam,
Squalidam & informem, nec egentem pulveris atrî.

X 5

Pen-

Pendula de muris aulæ pararat Arachne.
Frigore torquebar; longo tandem excita flatu
Emicat, atque atrum fuligine flamma caminum
Corripit. accurrunt: ingens imponitur igni
Cacabus, ut mihi Vulcantum simul atque camino
Defendat; vix jam stomachum vocesque tenebam.
Interea veluti sponsum opperiente culinâ
Fervet opus, multum strepitus, rerum nihil. urget
Me rabiosa fames: plures latraverat horas
Ventriculus, cum mensa tripes parva atque rotunda
Ponitur ante focum, modicis illata patellis
Fercula procedunt, pultes, fumosaque perna,
Nigrum fertur olus nigro farcimine cinctum,
Accedit gallina recens jugulata, nec illam
Hospes erat doctus vivam mersare Falerno,
Dura fatigabat dentes miserumque palatum.
Nescio quid cœnam claudebat quisquiliarum.
At miseram Sabaia sitim cruciabat, & acris
Vappa instar veteris frontem caperabat aceti.
Ipsa mihi jam fessa malis patientia somnum
Corporis atque animi suadebat mite levamen.
Hospita tum lento, ceu Junonis sacra ferret,
Ingreditur, suspecta gerens mihi lintea, passu.
Ah! inquam, propera mihi lectisternia mæta
Aurea; respondens multis ambagibus illa
Præfatur, veluti pro Rostris, se & sua laudans.
Inde pari incessu, qualis cum corpore tectum
Molitur testudo suum, procedit, opusque
Aggreditur, multa ancillæ præcepta ferebat:
Quæ dum fortè moras plus justo sedula rumpit,
O stolidum caput! aiebat: nonne hoc tibi centura
Edixi vicibus? properas nimis, omnia turbas.

At

At mihi prorumpens turbabat viscera bilis.
 Tandem compositis magno molimine stratis
 Expediunt scopas: mediis quid noctibus ædes
 Verritis? exclamo; sic fas est, hospita lentâ
 Voce refert, mundis laribus proceres decet uti.
 Densa pavimento nubes it in aëra tetri
 Pulveris, hæc nares atque ora oculosque manebat
 Mundities tortura meos. O denique dulcis
 Post mala tantâ quies! O blanda insomnia Tybur,
 Et juga Telegoni, & Triviæ nemus, Itala Tempe,
 Albanosque lacus, & dulcem ante omnia Romam!
 Mox & ALEXANDRUM referentia, qualis in alto
 Conspicuus folio pedibus devota ferentes
 Oscula, & imperium majestatemque trementes
 Christicolas blando alloquio vultuque sereno
 Excipit, & voces facili bibit aure precantùm.
 Ludite tam dulci me semper imagine noctes,
 Dum procul Italiâ, procul Urbe Urbisque Parente,
 Westphalicæ sedes me cauponæque tenebunt.

P L A N C T U S

I N F U N E R E

A L E X A N D R I VII.
P O N T . O P T . M A X .

Q Ualis in molli periturus herba,
 Fata cùm claudent oculos, iterque
 Vocis, extremas olor ad querelas
 Ora resolvit,

Qua-